

... Rồi ra ta rót cho nhau

(Lược thuật về cuộc họp mặt dân chủ đầu năm: 20-2-2009)

Trần Khải Thanh Thủy

Từ trái sang phải: Lý thị Tuyết Mai, Nguyễn Phương Anh, Trần Khải Thanh Thủy, Nguyễn Vũ Bình, Bùi văn Tuấn, Nguyễn Bá Đăng, Vi Đức Hồi, Nguyễn Thượng Long

Mười một giờ 30 phút, giữa lúc trời đất "nổi cơn gió bụi," người đi đường sùm sụp trong những chiếc áo mưa đủ kiểu, đủ loại tránh rét, tránh mưa vì thời tiết thay đổi đột ngột, đang nóng chảy mỡ, đầu óc khó chịu hết bơ hơ trên lửa thành mưa, gió, kèm đợt khí lạnh thổi về, cũng là lúc cuộc gặp mặt dân chủ diễn ra. Tuy ít ỏi, nhưng vô cùng ấm cúng và thân mật.

Bốn người đến từ 4 quận, huyện của Hà Nội là Kỹ sư Nguyễn Phương Anh, nhà báo Nguyễn Vũ Bình, nhà văn Trần Khải Thanh Thủy và doanh nhân Bùi văn Tuấn(người bị kết án 8 năm trong vụ án kinh tế nổi tiếng - Thứ trưởng Bộ Thương Mại Mai văn Dâu, bạn tù của TS Nguyễn Quốc Quân, Đoàn Văn Diên, Đỗ Thị Lệ Hằng...ở trại giam B34) vì tội đưa hối lộ, vừa kịp tại ngoại trong đợt đặc xá ngày 3-2-2009, sau khi ngồi tù 4 năm 7 tháng.

Số còn lại đến từ 3 tỉnh thành trong cả nước, gồm nhà dân chủ Nguyễn Bá Đăng (Hải Dương,) thầy giáo Nguyễn Thượng Long (Hà Tây,) Lý thị Tuyết Mai (vợ thầy giáo Vũ Hùng -Hà Tây,) và nhà dân chủ "đôi mắt" Vi Đức Hồi (Lạng Sơn) v.v.

Mở đầu tất cả cùng nâng cốc chúc mừng viện sĩ, tiến sĩ Nguyễn Thanh Giang, người có nhã ý tặng cho cánh anh em dân chủ bữa tiệc đầu xuân này, mà vì vấn đề "nhạy cảm" không tiện xuất hiện trước đám đông, kéo lại là đề tài cho những tên chó săn chuyên nghiệp, đặc vụ và một vài nhà dân chủ xấu bụng nhảy dựng lên như cào cào rang trên chảo nóng, kê kích ông là "háo danh, thích lãnh đạo phong trào dân chủ, thích đứng đầu ngôi nhà dân chủ" v.v. Lý do để chúc mừng ông thật giản dị nhưng đầy trang trọng, đó là sự ra đời cuốn "Giữa Đông và Tây" dày hơn 400 trang, hiện đang được nhà văn Đỗ Tiến Đức nhiệt tình phát hành ở Mỹ, với sự góp mặt tích cực của học giả Đỗ Thông Minh, giám đốc Nhà xuất bản Tân Văn (Tokio- Japan). Hiện cuốn sách đã có mặt tại Hà Nội và được anh em dân chủ bí mật nhân thành nhiều bản dưới dạng photocopy cùng hai cuốn phát hành trước đó của nhà văn Trần Khải Thanh Thủy (cũng do nhà xuất bản Tân Văn ấn hành), đó là "Hồ Chí Minh Nhân Vật Nghìn Tên Trăm Mặt" và "Nghĩ Cùng Thế Sự." Cả 3 cuốn, xuất hiện gần như trong một thời điểm, lột bỏ huyền thoại Hồ Chí Minh, điểm chỉ 15 gương mặt của bộ chính trị (Nghĩ Cùng Thế Sự) và những việc làm bất lực, yếu kém, dẫn đến phản dân, hại nước của đảng cộng sản Việt Nam (Giữa Đông và Tây) chắc chắn sẽ là những quả bom gây sát thương cho đảng và nhà nước Việt Nam trong giai đoạn suy vong cuối cùng này.

Loạt rượu thứ hai, tất cả cùng nâng chén chúc mừng hai nhà dân chủ dân oan, vừa thoát khỏi ngục tù cộng sản là anh Nguyễn Kim Nhân (trưởng đoàn dân oan Bắc Giang) và bác Nguyễn Văn Tính (Hải Phòng.)

Chén thứ 3, nhà văn Trần Khải Thanh Thủy ngâm ngùi mượn thơ của Trần Huyền Trân đọc trong tiệc rượu, tiệc thơ với bạn thơ bạn rượu là Tản Đà Nguyễn Khắc Hiếu để bày tỏ nỗi lòng mình, cũng là nỗi lòng của tất cả cánh anh em dân chủ có mặt khi đó:

*Rời ra ta rót cho nhau
Rót đau lòng ấy vào đau lòng này*

Tất cả, là dù người biết uống rượu như Nguyễn Phương Anh, Nguyễn Bá Đăng, Vi Đức Hồi, đến người không dám nhấp chén như Lý thị Tuyết Mai, Trần Khải Thanh Thủy... đều lặng đi, cùng tưởng nhớ tới các anh em dân chủ còn trong vòng lao lý của cộng sản như nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa, người bị coi là kẻ "cầm đầu," chủ xướng việc thả bóng bay nhân

quyền cũng như căng khẩu hiệu đòi tự do dân chủ trong cánh anh em, đến thầy Vũ Hùng, người mà phẩm chất anh hùng thời đại, lý tưởng tự do dân chủ hoàn toàn lẫn át chất tôi đòi hèn hạ, nên thà chết quyết không khai những người bạn cùng chí hướng, đòi dân chủ hoá, đa đảng đa nguyên như mình cho cơ quan an ninh có cơ đàn áp, điều tra mở rộng "vụ án"... Vì bị xúc phạm thân thể mà kiên trì tuyệt thực, cho đến khi phải đổi sang chỗ ở mới, không bị đánh đập mới thôi. Sinh viên Ngô Quỳnh - tuổi trẻ, hiền lành nhưng đã sớm thử lửa trong môi trường khắc nghiệt nhất của đời mình là chốn lao tù cộng sản. Tự nguyện đi theo con đường lớn của cha ông, khai sơn phá thạch, diệt ác, trừ gian, thực tiễn những tâm hồn đang mơ màng, thiếp ngủ trong sự lừa bịp đốn hèn của đảng cộng sản (tức cướp sạch). Nông dân Nguyễn Văn Túc, người nổi tiếng với câu nói đầy ẩn tượng: "Tôi biết thân tôi bị đảng và chính quyền các ông coi như một nắm giẻ, bình thường muốn cào cấu, đập phá, bằm dập, xây sát thế nào cũng được, nhưng khi cần thiết tôi cũng biết phải quăng miếng giẻ ấy vào đâu để bắt chế độ độc tài các ông phải im mồm lại, không thể vừa ăn cướp, vừa la làng, dồn người dân Thái Bình chúng tôi vào chỗ chết được... Cuối cùng là Phạm Văn Trội, người luôn tự nhận đứng vòng trong, phía sau các nhà dân chủ để âm thầm lo liệu, không hề xuất đầu lộ diện trong các cuộc đối đầu gay gắt cũng bị đảng bắt theo kiểu "bắt nhằm còn hơn bỏ sót," bắt cả loạt trong khoảng thời gian một tháng để rảnh tay đối phó với giáo xứ Thái Hà và Tòa Khâm Sứ... để hy vọng dim chết phong trào dân chủ cũng như những tiếng nói trung thực của bà con giáo xứ trong công cuộc dân chủ hoá đất nước.

Một người mà tất cả không thể quên được đó là chiến sĩ dân chủ đích thực Lê thị Kim Thu, người bị bắt đầu tiên trong chiến dịch săn lùng tuyệt diệt mầm mống dân chủ của đảng ngày 14/8/2008, cũng là người chịu thiệt thòi trong số anh em dân oan, dân chủ vì gia đình ở xa, sự tiếp tế của Việt Nam Exodus chỉ là sự được chăng hay chớ, có cũng như không (hơn nửa năm trời chỉ hai lần tiếp tế, lần 100.000 VND, lần 200 nghìn VND) trong khi các cá nhân, hội đoàn khác muốn lo cho Thu đều phải đi vòng trên đường thẳng, qua việc mua quản giáo, hay qua sổ tiếp tế của những người cùng phòng... Không phải "lọt sàng xuống nia," mà lọt sàng xuống đất rất nhiều, vì không được phép của Việt Nam Exodus trong việc độc quyền làm sổ tiếp tế thăm nuôi Thu.

Trong cuộc mọi người không quên nhắc tới hai con người thân thuộc trong ngôi nhà dân chủ Hà Nội là luật sư Lê thị Công Nhân và Nguyễn Văn Đài, những người được dư luận thế giới biết tới và kêu gọi đòi hỏi trả lại tự do nhiều nhất song lại bị đảng và nhà nước độc tài cố tình quên trong đợt

đặc xá với số lượng vô cùng lớn này (15.140 người). Mới hai năm xa họ mà đã cảm thấy biên biệt lâu lắm rồi.

Những năm tháng đời tù mà bốn người trong số họ đã trải qua (Nguyễn Bá Đăng, Nguyễn Vũ Bình, Trần Khải Thanh Thủy, Bùi Văn Tuấn cũng luôn được nhắc tới để so sánh chế độ tù miền Bắc, tù Miền Nam, tù Hoả Lò, tù B14, tù trong nước, tù thế giới, cũng là nhớ lại kỷ niệm đau thương, oan nghiệt của một thời.

Đoàn tụ trong buổi đầu năm, càng chạnh nhớ tới những người khuyết thiếu mà vì hoàn cảnh khách quan nên không đến được như Nguyễn Thị Huyền Trang (vợ Phạm Văn Trội), đang phải ở bệnh viện trông con ốm, chị Nguyễn Thị Nga, vợ anh Nguyễn Xuân Nghĩa, vẫn đau ốm, hụt hẫng từ khi chồng bị bắt, Nguyễn Thị Rê - vợ Nguyễn Văn Túc, không sao liên lạc được, dù nhà dân chủ "đổi mặt" Vi Đức Hồi liên tục gọi điện thoại. Anh Nguyễn Kim Nhân, sau khi được tại ngoại, bị cơ quan an ninh "chăm sóc" đặc biệt chu đáo, đi một bước phải trình diện, xin phép. Đi lên sở Lao Động Thương Binh Xã Hội đòi quyền lợi 27 năm, cũng có khuyến bảm đuôi, vào nhà bác Lê Hồng Ngọc thì bị khuyến, quất đuôi, nhẩy xổ vào chặn đường, ngăn lối, đóp túi xách, lục tung từ trên xuống dưới rồi trục xuất ra về. Bác Nguyễn Văn Tính tại Hải Phòng cũng vậy. Phạm Hồng Sơn vì lý do riêng cũng không có mặt, chỉ gọi điện thoại thăm hỏi, chúc mừng mọi người qua số điện thoại của Nguyễn Vũ Bình.

Chuyển sang phần chính của cuộc gặp mặt, nhà báo Nguyễn Vũ Bình đề cập đến quy luật tất yếu của đảng cộng sản Việt Nam cũng như đảng cộng sản Liên Xô và khối Đông Âu là tự sụp đổ, vì thế phong trào dân chủ Việt Nam cần có biện pháp cấp thiết để sự sụp đổ của đảng đến nhanh hơn, song không vì thế mà gây ra một sự hỗn loạn, hoang mang trong dân chúng (do thiếu vắng một khoảng trống quyền lực). Sự sụp đổ càng lớn thì mức độ hỗn độn càng tăng. Vì vậy, tuy không đủ lớn mạnh để trở thành lực lượng đối chọi của đảng, song sẽ là lực lượng tiếp cận để ổn định lòng dân, hướng dẫn người dân đi theo một tiến trình mới: ổn định, xây dựng và phát triển.

Thầy giáo Nguyễn Thượng Long với gương mặt của tuổi 62, thoáng vẻ mệt mỏi vì trải qua cuộc đi dài gần 500km viếng bố Vũ Mạnh Hùng cách đó mấy tiếng đồng hồ, cũng ưu tư bày tỏ "Nỗi buồn dân chủ" của mình khiến phong trào chưa thể lớn mạnh nổi. Người tốt, trung thực, không những bị bọn chó săn chuyên nghiệp đánh phá, còn bị chính những cái rằm đồ kỵ của Lê Thanh Tùng (ròm), "lão già lắm chuyện," Thiện Tâm (thực chất là ác tâm) liên tục đánh phá, không từ một ai, kể cả Tiến sĩ Nguyễn Thanh Giang,

Hoà thượng Thích Không Tánh, luật sư Bùi Kim Thành, dân oan Nguyễn thị Kim Thu, nhà văn Trần Khải Thanh Thủy v.v.

Cuộc vui nào cũng đến lúc tàn, gần 2 giờ chiều, tất cả chia tay ra về. Hy vọng sang năm 2010, cuộc gặp gỡ sẽ vui vẻ, trọn vẹn hơn. Không chỉ vắn vắn 15, 20 người như trong dự định của năm nay, mà là năm, bảy chục hay cả trăm người. Cùng nâng cốc chúc mừng cho phong trào dân chủ thành công. Đảng cộng sản vì tích lũy tội ác quá nhiều, quá lâu phải tự giải thể trước xu hướng không thể nào thay đổi. Chính vì thế, câu kết mà mọi người cùng vui vẻ nhắc lại trước khi tàn tiệc là câu thơ của Phạm Hồng Đức (Nghệ An) trong "Gia Đình Cụ Bá": "Đảng tan năm sừ cung đoài" được nhà văn Trần Khải Thanh Thủy phát triển thành ý thơ đầy đủ ý tứ, nghiêm luật hơn:

Đảng tan năm sừ, cung đoài
Tuổi thọ bác với độc tài ngang nhau
Bác đi trước, đảng theo sau
Bảy mươi chín tuổi ...vùi sâu đáy mồ

Việt Nam gây dựng cơ đồ
Toàn dân thoát ách cộng Hồ từ đây*

Khâm Thiên 21-2-2009
TKTT

*Đảng (1930–2009)
Bác (1890-1969)